

Dział urzędowy.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 1 lutego 1922 r.

o zniesieniu niektórych ograniczeń gospodarki mięsem
w b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919
o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej
(Dz. P. P. P. Nr. 64, poz. 385) zarządza się co nastę-
puje:

§ 1. Uchyla się art. 6 rozporządzenia Ministra b.
Dzielnicy Pruskiej z dnia 25 maja 1920 r. w przed-
miocie gospodarki mięsnej (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr.
Nr. 29, poz. 254), oraz art. 4 rozporządzenia dodatko-
wego z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr.
Nr. 38, poz. 345) do rozporządzenia z dnia 25 maja 1920
(Dz. Urz. Nr. 29 str. 599) w przedmiocie gospodarki
mięsnej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z
dniem ogłoszenia.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Dr. Wybicki.

Art 6 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pra-
skiej z dnia 25 maja 1920 r. w przedmiocie gospodarki
mięsnej brzmi:

Zakazuje się zabijania:

- cieląt rodzaju żeńskiego,
- jałowic do trzech lat włącznie,
- krów i jałowic cielných,
- krów dojnych,
- cieląt rodzaju męskiego wagi 90 — 190 kg.,
o ile posiadają zęby cięjące,
- macior prasnych,
- zdolnych do rozplodu owiec — maciorek i kóz
oraz jagniąt i kozłat obu płci aż do 6 miesięcy.

Zakaz ten nie obowiązuje w wypadkach, w których
istnieje obawa, że zwierzę skończy z powodu choroby,
lub gdy uległo nieszczęśliwemu wypadkowi. W wypad-
kach takich należy w przedziale 24 godzin o dokonaniem
dobiciu zwierzęcia donieść odnośnej władzy policyjnej.

Zakaz ten nie odnosi się dalej do zwierząt wymie-
nionych pod cyfrą a, b, e i g, jeśli zwierzęta te, według
piśmiennego świadectwa weterynarza, kierownika rzeźni
lub rewizora mięsa nie nadają się do chowu.

Art. 4 rozporządzenia z dnia 25 maja 1920 brzmi:

Punkt e) art. 6 rozporządzenia z dnia 25 maja 1920
(Dziennik Urzędowy Nr. 29) zmienia się o tyle, że za-
kazuje się zabijania cieląt i młodocianego bydła rogatego
płci męskiej wagi od 60—275 kg. Nadto zakazuje się
zabijania prosiąt wagi do 60 kg.

Powyższe rozporządzenie podaje niniejszem do pu-
blicznej wiadomości.

Kościan, dnia 4. kwietnia 1922.

Starosta
Cegiłka.

Dział nieurzędowy.

* Oszustwo z dolarami. Ofiarą oszustwa pomy-
słowego padł Antoni Osiuch z Łecna, zamieszkały obecnie
w Niedoźwiadach w pow. żnińskim. Przyjechali oni do
Poznania i po drodze z dworca zapoznali się z dwoma
nieznajomymi, którzy zaoferowali się pośredniczyć
w sprawie kupna gospodarstwa. Nieznajomi zaprowa-
dzili Osiuchów na koniec ul. Jasnej, gdzie przy moście
kolejowym oczekiwali na nich wspólnik. Odegrała się
zwykła w tego rodzaju wypadkach scena. Pocrzął on
wolać, że zgubił pieniądze i domagał się natychmiast,
aby Osiuchowie, którzy rzekomo te mieli znaleźć, po-
kazali mu swoje. Osiuch, nie podejrzewając podstępny,
podał mu kopertę, w której znajdowało się 350 dolarów.
Po chwili otrzymał kopertę, lecz nie z dolarami, a z wy-
cinkami gazet, o czym się dopiero później przekonał.
Oszuści znikli bez śladu.

* Rekwizycje węgla przez koleje państwowe.
Pewna poważniejsza firma węglowa w Poznaniu podała
„Kurj. Pozn.“ wiadomość, że wskutek zarządzenia Dy-
rekcji Kolei Państwowych w Poznaniu w ostatnich dniach
w sposób zastraszający władze kolejowe na stacji grani-
cznej w Hanulinie pod Kępem rekwirują wysyłki węgla
górnosławskiego, przeznaczone dla firm prywatnych.
W ciągu dwóch dni tj. 29 i 30 marca zarekwitrowane
zostały jednej tylko firmie około 30 wagonów. Zaś
dzienna rekwizycja wynosiła ma według informacji tele-
fonicznych z Hanuliny co najmniej 50 wagonów. Podpada
przytem rażąco, że rekwiruje się wyłącznie wysyłki prze-
znaczone dla firm polskich, zaś omija się przy tej okazji
firmy obcej narodowości, przede wszystkim żydowskie.
Dyrekcja Kolei Państwowych w Poznaniu widocznie nie
zdaje sobie sprawy, że przy obecnej strukturze wolnego
handlu węglem własności prywatnej zabierać nie wolno,
jeżeli w dodatku istnieją liczne inne możliwości pokry-
wanie zapotrzebowania swego przez wydanie odpowiednich
zaryządzeń bezpośrednio na kopalniach itd. Skutek jest
oczywisty ten, że nasz przemysł z powodu braku węgla
zmuszony jest ruch fabryczny wstrzymać, powodując tem
samem tylko zwiększenie i tak już licznych szeregów bez-
robotnych. Sprawę tą zainteresować się winny nasze
kluby poselskie i na miejscu odpowiedniemi zainterpeło-
wać natychmiast odnośne czynniki rządowe.

* Cudowne ocalenie. W ubiegłym tygodniu pod-
czas wnoszenia się w powietrze balonu na uwięzi na
lotnisku wojskowym pod Angerą, we Francji, jeden z żoł-
nierzy uniesiony został w górę przez tenże balon. Nie
stracił jednak przytomności i zdołał, po nadludzkich wysi-
łkach, przymocować swój pas skórzany do liny balonowej.

Gdy balon znikł w obłokach, przerażeni jego towa-
rzysze stracili wszelką nadzieję, aby się mógł uratować.
Tymczasem balon unosił go w powietrzu przez 6 godzin.
Wreszcie silny wiatr zniżył lot balonu, tak, że unosił
się tuż nad wierzchołkami drzew pewnego lasu, położo-
nego nad Loarz. Tam udało się odważnemu żołnierzowi
opuszczać się na wierzchołek wysokiego drzewa, skąd lekko
zaledwie podrapany, lecz wyczerpany z sił zupełnie, do-
stał się na ziemię.

Dwuletnia służba wojskowa.

Komisja wojskowa przyjęła w piątek w 2-m i 3-m czytaniu artykuły 7, 8, 9 i 10 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Artykuł 7, ustalający czas trwania służby wojskowej, brzmi jak następuje:

„Czas trwania służby wojskowej, o ile ustawa niniejsza nie postanawia inaczej jest następujący:

- 1) w wojsku stałym 2 lata;
- 2) w rezerwie do końca tego roku kalendarzowego, w którym rezerwista kończy 40 lat życia;
- 3) w pospolitem ruszeniu do końca tego roku, w którym obowiązany do służby wojskowej kończy 50 lat życia.

Czas trwania służby wojskowej w marynarce wojennej określi osobna ustawa.

Artykuł 8 ustala wiek poborowy na ten rok, w którym poborowy kończy 21 lat życia.

Artykuł 9 stanowi o cudzoziemcach, którzy w wieku poborowym uzyskali obywatelstwo polskie.

Artykuł 10 stanowi o osobach, które przebywają na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej, ale nie mają dowodów, stwierdzających obywatelstwo państwa obcego. I jedni i drudzy podlegają obowiązkowi służby wojskowej.

* Bank Zjednoczenia T. A. w Poznaniu zorganizował przy swej filji w Katowicach, pl. Fryderyka 4 wydział przemysłowo-handlowy, którego zadaniem jest: nawiązywanie ściślejszych stosunków handlowych między Górnym Śląskiem a b. zaborem pruskim (Poznańskiem i Pomorzem), Galicją i Kongresówką, celem ułatwienia wymiany towarów. Kierownik tegoż wydziału p. dr. Kwaśnik prosi niniejszem zainteresowanych fabrykantów i hurtowników o oferty na wszelkie produkty i wyroby gdańskie, oświadczając równocześnie gotowość przedłożenia korzystnych ofert przemysłowych górnośląskich w drodze wzajemnej wymiany. Wydział przemysłowo-handlowy podejmuje się w danym razie przedstawicielstwa firm krajowych i zagranicznych, jakoteż finansowanie różnych transakcji przemysłowych i handlowych. Blitszych informacji udziela kierownik wydziału przemysłowo-handlowego p. dr. Kwaśnik, Katowice, Fryderyka 4.

**Żeś nie dał Ojczyźnie krwi i mienia,
Żeś nie walczył za nią z wrogiem,
Żeś nie wziął blizn dla jej imienia,
Żeś z bagnietem nie stał pod jej progiem,
Ze za nią nie cierpisz i dziś choć odro-
[binę,
Inwalidę z serca wspieraj — w czarna
[godzinę.**

ZDROWIE i MILJONY

oszczędza każdy, kto stale pali tytonie do fajki i papierosów

J. B. XANTHI-MOGUL = Józefa Bilskiego.

Wydzierżawienie owocu!

Owoc z alei i ogrodów
IŁÓWCA I TARNOWA STAREGO
pow. śremski

będzie wydzierżawiony

12 kwietnia o godz. 10 przed poł.
na podwórzu dominjalnem
najwlecej dającemu za gotówkę.
Zarząd Majętności.

W rejestrze handlowym oddział A tutejszego Sądu Powiatowego wykreślono dzisiaj pod nr. 77 firmę „Maks Friebatsch Krzywiz”.

Kościan, dnia 4 kwietnia 1922.]

Sąd Powiatowy.

Walne zgromadzenie

Kasy Pożyczkowej w Czempiniu,

Spółki zapisanej z nieograniczoną odpowiedzialnością,

z dnia 16 marca 1922 uchwaliło

rozwiązanie Spółki.

Wzywamy Wierzycieli Kasy Pożyczkowej w Czempiniu do złożenia swych roszczeń, w myśl art 76 Ustawy o Spółdzielniach.

Kasa Pożyczkowa w Czempiniu

Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością
w likwidacji

Teofil Preis, A. George, Mikołajski.
Likwidatorzy.

Na gruncie moim przy szosie
czempinińskiej

wyłożono

truciznę

Paweł Rolliński, Kielekewo.

Jakaś się leczę.

Ludwik Nowak, homeopatysta
w Kościanie, ul. Wielichowska 14.

Na odpowiedź proszę dołączyć
znaczek pocztowy.